DOUBLE TAXATION

Convention Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and ICELAND

Signed at Washington October 23, 2007

with

Protocol

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

ICELAND

Double Taxation

Convention signed at Washington October 23, 2007;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate May 6, 2008 (Treaty Doc. 110-17,
110th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-17,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Entered into force December 15, 2008.
With protocol.

CONVENTION BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AND THE GOVERNMENT OF ICELAND
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the United States of America and the Government of Iceland, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

General Scope

1. This Convention shall apply only to persons who are residents of one or both of the Contracting States, except as otherwise provided in the Convention.

2. This Convention shall not restrict in any manner any benefit now or hereafter accorded:

a) by the laws of either Contracting State; or

b) by any other agreement between the Contracting States.

3. a) Notwithstanding the provisions of subparagraph b) of paragraph 2:

(i) the provisions of Article 24 (Mutual Agreement Procedure) of this Convention exclusively shall apply to any dispute concerning whether a measure is within the scope of this Convention, and the procedures under this Convention exclusively shall apply to that dispute; and

(ii) unless the competent authorities determine that a taxation measure is not within the scope of this Convention, the non-discrimination obligations of this Convention exclusively shall apply with respect to that measure, except for such national treatment or most-favored-nation obligations as may apply to trade in goods under the General Agreement on Tariffs and Trade. No national treatment or most-favored-nation obligation under any other agreement shall apply with respect to that measure.

b) For the purposes of this paragraph, a "measure" is a law, regulation, rule, procedure, decision, administrative action, or any similar provision or action.

4. Notwithstanding any provision of the Convention except paragraph 5 of this Article, a Contracting State may tax its residents (as determined under Article 4 (Resident)), and by reason of citizenship may tax its citizens, as if the Convention had not come into effect. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a former citizen or long-term resident of the United States may, for the period of ten years following the loss of such status, be taxed in accordance with the laws of the United States.

5. The provisions of paragraph 4 shall not affect:

a) the benefits conferred by a Contracting State under paragraph 2 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraphs 2 and 4 of Article 17 (Pensions, Social Security, and Annuities), and Articles 22 (Relief from Double Taxation), 23 (Non-Discrimination), and 24 (Mutual Agreement Procedure); and

b) the benefits conferred by a Contracting State under Articles 18 (Government Service), 19 (Students and Trainees), and 26 (Members of Diplomatic Missions and Consular Posts), upon individuals who are neither citizens of, nor have been admitted for permanent residence in, that State.

6. An item of income derived through an entity that is a partnership, trust or estate under the laws of either Contracting State shall be considered to be derived by a resident of a State to the extent that the item is treated for purposes of the taxation law of such Contracting State as the income of a resident, either in its hands or in the hands of its partners or beneficiaries.

ARTICLE 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property (real property), taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, but excluding social security taxes, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are:

a) in Iceland:

(i) the income taxes to the state *(tekjuskattar ríkissjóðs)*; and

(ii) the income tax to the municipalities *(útsvar)*,

(hereinafter referred to as "Icelandic tax");

b) in the United States:

(i) the Federal income taxes imposed by the Internal Revenue Code; and

(ii) the Federal excise taxes imposed with respect to private foundations

(hereinafter referred to as "United States tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation or other laws that significantly affect their obligations under this Convention.

ARTICLE 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Iceland" means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;

b) the term "United States" means the United States of America, and includes the states thereof and the District of Columbia; such term also includes the territorial sea thereof and the sea bed and subsoil of the submarine areas adjacent to that territorial sea, over which the United States exercises sovereign rights in accordance with international law; the term, however, does not include Puerto Rico, the Virgin Islands, Guam or any other United States possession or territory;

c) the term "person" includes an individual, an estate, a trust, a partnership, a company and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes according to the laws of the state in which it is organized;

e) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Iceland or the United States as the context requires;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when such transport is solely between places in a Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Iceland: the Minister of Finance or his authorized representative; and

(ii) in the case of the United States: the Secretary of the Treasury or his delegate;

j) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

k) the term "business" includes the performance of professional services and of other activities of an independent character;

l) the term "pension scheme" means any plan, scheme, fund, trust or other arrangement established in a Contracting State that:

(i) is generally exempt from income taxation in that State; and

(ii) operates principally to administer or provide pension or retirement benefits or to earn income for the benefit of one or more such arrangements.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, or the competent

authorities agree to a common meaning pursuant to the provisions of Article 24 (Mutual Agreement Procedure), have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, citizenship, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein or of profits attributable to a permanent establishment in that State.

2. The term "resident of a Contracting State" includes:

a) a pension scheme;

b) a plan, scheme, fund, trust, company or other arrangement established in a Contracting State that is operated exclusively to administer or provide employee benefits and that, by reason of its nature as such, is generally exempt from income taxation in that State; and

c) an organization that is established exclusively for religious, charitable, scientific, artistic, cultural, or educational purposes and that is a resident of a Contracting State according to its laws,

notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);

b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

4. Where by reason of the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavor to determine by mutual agreement the mode of application of this Convention to that person. If the competent authorities do not reach such an agreement, that person shall not be entitled to claim any benefit provided by this Convention, except those provided by Article 23 (Non-Discrimination) and Article 24 (Mutual Agreement Procedure).

ARTICLE 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project, or an installation or drilling rig or ship used for the exploration of natural resources constitutes a permanent establishment only if it lasts or the activity continues for more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business as independent agents.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

Income from Immovable Property (Real Property)

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (real property), including income from agriculture or forestry, situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property (real property)" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property (real property), livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property (real property) and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property (real property).

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property (real property).

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property (real property) of an enterprise.

ARTICLE 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the business profits that it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment. For this purpose, the business profits to be attributed to the permanent establishment shall include only the profits derived from the assets used, risks assumed and activities performed by the permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

7. In applying this Article, paragraph 6 of Article 10 (Dividends), paragraph 3 of Article 11 (Interest), paragraph 4 of Article 12 (Royalties), paragraph 3 of Article 13 (Capital Gains) and paragraph 2 of Article 20 (Other Income), any income or gain attributable to a permanent establishment during its existence is taxable in the Contracting State where such permanent establishment is situated even if the payments are deferred until such permanent establishment has ceased to exist.

ARTICLE 8

Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft include profits derived from the rental of ships or aircraft on a full (time or voyage) basis. They also include profits from the rental of ships or aircraft on a bareboat basis if such ships or aircraft are operated in international traffic by the lessee, or if the rental income is incidental to profits from the operation of ships or aircraft in international traffic. Profits derived by an enterprise from the inland transport of property or passengers within either Contracting State shall be treated as profits from the operation of ships or aircraft in international traffic if such transport is undertaken as part of international traffic.

3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the use, maintenance, or rental of containers (including trailers, barges, and related equipment for the transport of containers) used in international traffic shall be taxable only in that State.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State --and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the other Contracting State agrees that the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due

regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the share capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Subparagraph a) of paragraph 2 shall not apply in the case of dividends paid by a Regulated Investment Company (RIC) or a Real Estate Investment Trust (REIT). In the case of dividends paid by a RIC, subparagraph b) of paragraph 2 shall apply. In the case of dividends paid by a REIT, subparagraph b) of paragraph 2 also shall not apply unless:

a) the beneficial owner of the dividends is an individual holding an interest of not more than 10 percent in the REIT;

b) the dividends are paid with respect to a class of stock that is publicly traded and the beneficial owner of the dividends is a person holding an interest of not more than 5 percent of any class of the REIT's stock; or

c) the beneficial owner of the dividends is a person holding an interest of not more than 10 percent in the REIT and the REIT is diversified.

The rules of this paragraph shall also apply to dividends paid by companies resident in Iceland that are similar to the United States companies referred to in this paragraph. Whether companies that are residents of Iceland are similar to the United States companies referred to in this paragraph will be determined by mutual agreement of the competent authorities.

4. Notwithstanding paragraphs 2 or 3, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is resident in the other Contracting State and is described in subparagraph a) or b) of paragraph 2 of Article 4 (Resident), provided that such dividends are not derived from the carrying on of a business, directly or indirectly, by such pension scheme or employee benefit organization.

5. For purposes of this Article, the term "dividends" means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income that is subjected to the same taxation treatment as income from shares under the laws of the State of which the payer is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1 through 4 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

7. A Contracting State may not impose any tax on dividends paid by a resident of the other State, except insofar as the dividends are paid to a resident of the first-mentioned State or the dividends are attributable to a permanent establishment, nor may it impose tax on a corporation's undistributed profits, except as provided in paragraph 8, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in that State.

8. A company that is a resident of one of the States and that has a permanent establishment in the other State or that is subject to tax in the other State on a net basis on its income that may be taxed in the other State under Article 6 (Income from Immovable Property (Real Property)) or under paragraph 1 of Article 13 (Capital Gains) may be subject in that other State to a tax in addition to the tax allowable under the other provisions of this Convention. Such tax, however, may be imposed on only the portion of the business profits of the company attributable to the permanent establishment and the portion of the income referred to in the preceding sentence that is subject to tax under Article 6 or under paragraph 1 of Article 13 that, in the case of the United States, represents the dividend equivalent amount of such profits or income and, in the case of Iceland, is an amount that is analogous to the dividend equivalent amount.

9. The tax referred to in paragraph 8 may not be imposed at a rate in excess of the rate specified in subparagraph 2 a).

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or

debentures, and all other income that is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises. Income dealt with in Article 10 (Dividends) and penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

5. Notwithstanding the provisions of paragraph 1:

a) interest paid by a resident of a Contracting State and that is determined with reference to receipts, sales, income, profits or other cash flow of the debtor or a related person, to any change in the value of any property of the debtor or a related person or to any dividend, partnership distribution or similar payment made by the debtor to a related person also may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the beneficial owner is a resident of the other Contracting State, the gross amount of the interest may be taxed at a rate not exceeding the rate prescribed in subparagraph b) of paragraph 2 of Article 10 (Dividends); and

b) interest that is an excess inclusion with respect to a residual interest in a real estate mortgage investment conduit may be taxed by each State in accordance with its domestic law.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State may be taxed only in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise if they constitute consideration for the use of, or the right to use

a) a trademark and any information concerning industrial, commercial or scientific experience provided in connection with a rental or franchise agreement that includes rights to use a trademark, or

b) a motion picture film or work on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television,

however the tax so charged shall not exceed 5 percent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic, scientific or other work (including computer software, and cinematographic films), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

5. For the purposes of this Article,

a) Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated and not in any other State of which the payer is a resident;

b) Where subparagraph a) does not operate to treat royalties as arising in either Contracting State, and the royalties are for the use of, or the right to use, in one of the Contracting States, any property or right described in paragraph 3, the royalties shall be deemed to arise in that State.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer, and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property (real property) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article the term "immovable property (real property) situated in the other Contracting State" shall include:

a) immovable property (real property) referred to in Article 6 (Income from Immovable Property (Real Property));

b) rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil of that other State and their natural resources, including rights to interests in or the benefit of such assets;

c) where that other State is the United States, a United States real property interest; and

d) where that other State is Iceland,

(i) shares, including rights to acquire shares, other than shares in which there is regular trading on a stock exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property (real property) situated in Iceland; and

(ii) an interest in a partnership or trust to the extent that the assets of the partnership or trust consist of immovable property (real property) situated in Iceland, or of shares referred to in clause i) of this subparagraph.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State and gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft, or containers operated or used in international traffic or personal property pertaining to the operation or use of such ships, aircraft, or containers shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. The provisions of paragraph 5 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or rights.

ARTICLE 14

Income from Employment

1. Subject to the provisions of Articles 15 (Directors' Fees), 17 (Pensions, Social Security, and Annuities), and 18 (Government Service), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year or the taxable year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration described in paragraph 1 that is derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment as a member of the regular complement of a ship or aircraft operated in international traffic shall be taxable only in that State.

ARTICLE 15

Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 16

Artistes and Sportsmen

1. Income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theater, motion picture, radio, or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, which income would be exempt from tax in that other Contracting State under the provisions of Articles 7 (Business Profits) and 14 (Income from Employment) may be taxed in that other State, except where the amount of the gross receipts derived by such entertainer or sportsman, including expenses

reimbursed to him, or borne on his behalf, from such activities does not exceed twenty thousand United States dollars ($20,000) or its equivalent in Icelandic kronur for the taxable year concerned.

2. Where income in respect of activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income, notwithstanding the provisions of Article 7 (Business Profits), may be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, unless such other person establishes that neither the entertainer or sportsman nor persons related thereto participate directly or indirectly in the profits of that other person in any manner, including the receipt of deferred remuneration, bonuses, fees, dividends, partnership distributions, or other distributions.

ARTICLE 17

Pensions, Social Security, and Annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18 (Government Service), pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, payments made by a Contracting State under provisions of the social security or similar legislation of that State to a resident of the other Contracting State or to a citizen of the United States shall be taxable only in the first-mentioned State.

3. Annuities derived and beneficially owned by an individual resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. The term "annuities" as used in this paragraph means a stated sum paid periodically at stated times during a specified number of years, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration (other than services rendered).

4. Where a resident of a Contracting State is a beneficiary of a pension scheme resident in the other Contracting State, income earned but not distributed by the pension scheme may be taxed in the first-mentioned State only at such time as and, subject to paragraph 1, to the extent that a distribution is made from the pension scheme.

ARTICLE 18

Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid from the public funds of a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or

subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature (other than a payment to which paragraph 2 of Article 17 (Pensions, Social Security, and Annuities) applies) shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 14 (Income from Employment), 15 (Directors' Fees), 16 (Artistes and Sportsmen), and 17 (Pensions, Social Security, and Annuities) shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19

Students and Trainees

1. a) An individual who is a resident of one of the Contracting States at the time he becomes temporarily present in the other Contracting State and who is temporarily present in that other Contracting State for the primary purpose of:

(i) studying at a university or other recognized educational institution in that other Contracting State, or

(ii) securing training required to qualify him to practice a profession or professional specialty, or

(iii) studying or doing research as a recipient of a grant, allowance, or award from a governmental, religious, charitable, scientific, literary, or educational organization,

shall be exempt from tax by that other Contracting State with respect to amounts described in subparagraph b) for a period not exceeding 5 taxable years from the date of his arrival in that other Contracting State.

b) The amounts referred to in subparagraph a) are:

(i) gifts from abroad for the purpose of his maintenance, education, study, research, or training;

(ii) the grant, allowance, or award; and

(iii) income from personal services performed in that other Contracting State in an amount not in excess of nine thousand United States dollars ($9,000) or its equivalent in Icelandic kronur for any taxable year.

2. An individual who is a resident of one of the Contracting States at the time he becomes temporarily present in the other Contracting State and who is temporarily present in that other Contracting State as an employee of, or under Contract with, a resident of the first-mentioned Contracting State, for the primary purpose of:

a) acquiring technical, professional, or business experience from a person other than that resident of the first-mentioned Contracting State or other than a person related to such resident, or

b) studying at a university or other recognized educational institution in that other Contracting State,

shall be exempt from tax by that other Contracting State for a period of 12 consecutive months with respect to his income from personal services in an aggregate amount not in excess of nine thousand United States dollars ($9,000) or its equivalent in Icelandic kronur.

3. An individual who is a resident of one of the Contracting States at the time he becomes temporarily present in the other Contracting State and who is temporarily present in that other Contracting State for a period not exceeding 1 year, as a participant in a program sponsored by the Government of that other Contracting State, for the primary purpose of training, research, or study, shall be exempt from tax by that other Contracting State with respect to his income from personal services in respect of such training, research, or study performed in that other Contracting State in an aggregate amount not in excess of nine thousand United States dollars ($9,000) or its equivalent in Icelandic kronur.

ARTICLE 20

Other Income

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property (real property) as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property (Real Property)), if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is

effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) shall apply.

ARTICLE 21

Limitation on Benefits

1. A resident of a Contracting State shall be entitled to benefits otherwise accorded to residents of a Contracting State by this Convention only to the extent provided in this Article.

2. A resident of a Contracting State shall be entitled to all the benefits of this Convention if the resident is:

a) an individual;

b) a Contracting State or any political subdivision or local authority thereof;

c) a company if,

(i) its principal class of shares is regularly traded on one or more recognized stock exchanges, and either

A) its principal class of shares is primarily traded on a recognized stock exchange located in the Contracting State of which the company is a resident; or

B) the company's primary place of management and control is in the Contracting State of which it is a resident; or

(ii) at least 50 percent of the aggregate vote and at least 50 percent of the aggregate value of the shares in the company are owned directly or indirectly by five or fewer companies entitled to benefits under clause (i) of this subparagraph, provided that, in the case of indirect ownership, each intermediate owner is a resident of either Contracting State;

d) a person described in paragraph 2 of Article 4 (Resident) of this Convention, provided that, in the case of a person described in subparagraph a) or subparagraph b) of that paragraph, more than 50 percent of the person's beneficiaries, members or participants are individuals resident in either Contracting State; or

e) a person other than an individual, if:

(i) on at least half the days of the taxable year at least 50 percent of each class of shares or other beneficial interests in the person is owned, directly or indirectly, by residents of that State that are entitled to the benefits of this Convention under subparagraph a), subparagraph b), clause (i) of subparagraph c), or subparagraph d) of this paragraph, provided that, in the case of indirect ownership, each intermediate owner is a resident of that Contracting State; and

(ii) less than 50 percent of the person's gross income for the taxable year, as determined in the person's State of residence, is paid or accrued, directly or indirectly, to persons who are not residents of either Contracting

State entitled to the benefits of this Convention under subparagraph a), subparagraph b), clause (i) of subparagraph c), or subparagraph d) of this paragraph in the form of payments that are deductible for purposes of the taxes covered by this Convention in the person's State of residence (but not including arm's length payments in the ordinary course of business for services or tangible property and payments in respect of financial obligations to a bank, provided that where such a bank is not a resident of a Contracting State such payment is attributable to a permanent establishment of that bank located in one of the Contracting States).

3. a) A company that is a resident of a Contracting State shall also be entitled to the benefits of the Convention if:

(i) at least 95 percent of the aggregate vote and at least 95 percent of the value of all its shares is owned, directly or indirectly, by seven or fewer persons that are residents of Member States of the European Union, or of the European Economic Area, or parties to the North American Free Trade Agreement or the European Free Trade Agreement that, in any case, meet the requirements of subparagraph b), or any combination thereof; and

(ii) less than 50 percent of the company's gross income for the taxable year is paid or accrued, in the form of deductible payments, directly or indirectly, to persons who are not residents of Member States of the European Union, or of the European Economic Area, or parties to the North American Free Trade Agreement or the European Free Trade Agreement that, in any case, meet the requirements of subparagraph b), or any combination thereof.

b) For purposes of subparagraph a), a person will be treated as a resident of a Member State of the European Union or of the European Economic Area or party to the North American Free Trade Agreement or the European Free Trade Agreement only if such person:

(i) is a resident of a Contracting State entitled to the benefits of this Convention by reason of subparagraph a), subparagraph b), clause (i) of subparagraph c), or subparagraph d) of paragraph 2; or

(ii) (A) would be entitled to the benefits of a comprehensive income tax convention in force between any Member State of the European Union or of the European Economic Area or party to the North American Free Trade Agreement or the European Free Trade Agreement and the Contracting State from which the benefits of this Convention are claimed, analogous to subparagraph a), subparagraph b), clause (i) of subparagraph c) or subparagraph d) of paragraph 2, provided that if such other convention does not contain a comprehensive limitation on benefits article, the person would be entitled to the benefits of this Convention under subparagraph a), subparagraph b), clause (i) of subparagraph

c), or subparagraph d) of paragraph 2 if such person were a resident of one of the Contracting States under Article 4 (Resident) of this Convention; and

(B) with respect to income referred to in Articles 10 (Dividends), 11 (Interest) or 12 (Royalties), would be entitled under the convention referred to in clause (ii) of this subparagraph to a rate of tax with respect to the particular class of income for which benefits are being claimed under this Convention that is at least as low as the rate applicable under this Convention.

4. a) A resident of a Contracting State will be entitled to benefits of the Convention with respect to an item of income derived from the other State, regardless of whether the resident is entitled to benefits under paragraph 2 or 3 of this Article, if the resident is engaged in the active conduct of a trade or business in the first-mentioned State (other than the business of making or managing investments for the resident's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance company or registered securities dealer), and the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, that trade or business and that resident satisfies any other conditions for obtaining such benefits.

b) If the resident or any of its associated enterprises carries on a trade or business activity in the other Contracting State which gives rise to an item of income, subparagraph a) of this paragraph shall apply to such item only if the trade or business activity in the first-mentioned State is substantial in relation to the trade or business activity in the other State. Whether a trade or business activity is substantial for purposes of this paragraph will be determined based on all the facts and circumstances.

c) In determining whether a person is "engaged in the active conduct of a trade or business" in a Contracting State under subparagraph a) of this paragraph, activities conducted by a partnership in which that person is a partner and activities conducted by persons connected to such person shall be deemed to be conducted by such person. A person shall be connected to another if one possesses at least 50 percent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, at least 50 percent of the aggregate vote and at least 50 percent of the aggregate value of the shares in the company or of the beneficial equity interest in the company) or another person possesses, directly or indirectly, at least 50 percent of the beneficial interest (or, in the case of a company, at least 50 percent of the aggregate vote and at least 50 percent of the aggregate value of the shares in the company or of the beneficial equity interest in the company) in each person. In any case, a person shall be considered to be connected to another if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, where an enterprise of a Contracting State derives income from the other Contracting State, and that income is

attributable to a permanent establishment which that enterprise has in a third jurisdiction, the tax benefits that would otherwise apply under the other provisions of the Convention will not apply to any item of income if the combined tax that is actually paid with respect to such income in the first-mentioned State and in the third jurisdiction is less than 60 percent of the tax that would have been payable in the first-mentioned State if the income were earned in that State by the enterprise and were not attributable to the permanent establishment in the third jurisdiction. Any dividends, interest or royalties to which the provisions of this paragraph apply shall be subject to tax at a rate that shall not exceed 15 percent of the gross amount thereof. Any other income to which the provisions of this paragraph apply will be subject to tax under the provisions of the domestic law of the other Contracting State, notwithstanding any other provision of the Convention. The provisions of this paragraph shall not apply if:

a) in the case of royalties, the royalties are received as compensation for the use of, or the right to use, intangible property produced or developed by the permanent establishment itself; or

b) in the case of any other income, the income derived from the other Contracting State is derived in connection with, or is incidental to, the active conduct of a trade or business carried on by the permanent establishment in the third jurisdiction (other than the business of making, managing or simply holding investments for the person's own account, unless these activities are banking or securities activities carried on by a bank or registered securities dealer).

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, if a company that is a resident of a Contracting State, or a company that controls directly or indirectly such a company, has outstanding a class of shares:

a) which is subject to terms or other arrangements which entitle its holders to a portion of the income of the company derived from the other Contracting State that is larger than the portion such holders would receive absent such terms or arrangements ("the disproportionate part of the income"); and

b) 50 percent or more of which is owned by persons who are not entitled to benefits under paragraph 2 of this Article;

the benefits of this Convention shall not apply to the disproportionate part of the income.

7. A resident of a Contracting State that is not entitled to benefits pursuant to the preceding paragraphs of this Article shall, nevertheless, be granted benefits of the Convention if the competent authority of the other Contracting State determines that the establishment, acquisition or maintenance of such person and the conduct of its operations did not have as one of its principal purposes the obtaining of benefits under the Convention. The competent authority of the other Contracting State shall consult with the competent authority of the first-mentioned State before denying the benefits of the Convention under this paragraph.

8. a) For purposes of this Article the term "principal class of shares" means the ordinary or common shares of the company, provided that such class of shares

represents the majority of the voting power and value of the company. If no single class of ordinary or common shares represents the majority of the aggregate voting power and value of the company, the "principal class of shares" is that class or those classes that in the aggregate represent a majority of the aggregate voting power and value of the company.

b) For purposes of this Article the term "recognized stock exchange" means:

(i) the NASDAQ System owned by the National Association of Securities Dealers, Inc. and any stock exchange registered with the U.S. Securities and Exchange Commission as a national securities exchange under the U.S. Securities Exchange Act of 1934;

(ii) the Icelandic Stock Exchange;

(iii) the stock exchanges of Amsterdam, Brussels, Copenhagen, Frankfurt, Hamburg, Helsinki, London, Oslo, Paris, Stockholm, Sydney, Tokyo, and Toronto; and

(iv) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of both Contracting States.

c) For purposes of this Article a company's primary place of management and control will be in the State of which it is a resident only if executive officers and senior management employees exercise day-to-day responsibility for more of the strategic, financial and operational policy decision making for the company (including its direct and indirect subsidiaries) in that State than in any other state, and the staffs conduct more of the day-to-day activities necessary for preparing and making those decisions in that State than in any other state.

ARTICLE 22

Relief from Double Taxation

1. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the law of the United States (as it may be amended from time to time without changing the general principle hereof), the United States shall allow to a resident or citizen of the United States as a credit against the United States tax on income:

a) the income tax paid or accrued to Iceland on behalf of such citizen or resident; and

b) in the case of a United States company owning at least 10 percent of the voting stock of a company that is a resident of Iceland and from which the United States company receives dividends, the income tax paid or accrued to Iceland by or on behalf of the payer with respect to the profits out of which the dividends are paid.

For the purposes of this paragraph, the taxes referred to in subparagraph a) of paragraph 3 and paragraph 4 of Article 2 (Taxes Covered) shall be considered income taxes.

2. For the purposes of applying paragraph 1 of this Article,

a) subject to subparagraph b) of this paragraph, an item of gross income, as determined under the laws of the United States, derived by a resident of the United States that, under this Convention, may be taxed in Iceland shall be deemed to be income from sources in Iceland;

b) however, gains derived by an individual while that individual was a resident of the United States, that are taxed by the United States in accordance with the Convention, and that may also be taxed in Iceland by reason only of paragraph 5 of Article 13 (Capital Gains), shall be deemed to be gains from sources in the United States.

3. In the case of Iceland, double taxation shall be avoided as follows:

a) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the United States, Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in the United States;

b) Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income that may be taxed in the United States;

c) When a resident of Iceland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in the United States, Iceland may include this income in the tax base but shall allow as a deduction from income tax that part of the income tax which is attributable to the income derived from the United States.

For the purposes of this paragraph, the United States taxes referred to in subparagraph b) of paragraph 3 and paragraph 4 of Article 2 (Taxes Covered) shall be considered income taxes, and shall be allowed as a deduction against the Icelandic tax on income.

4. Where a United States citizen is a resident of Iceland:

a) with respect to items of income that under the provisions of this Convention are exempt from United States tax or that are subject to a reduced rate of United States tax when derived by a resident of Iceland who is not a United States citizen, Iceland shall allow as a credit against Icelandic tax, only the tax paid, if any, that the United States may impose under the provisions of this Convention, other than taxes that may be imposed solely by reason of citizenship under the saving clause of paragraph 4 of Article 1 (General Scope);

b) for purposes of computing United States tax on those items of income referred to in subparagraph a), the United States shall allow as a credit against United States tax the income tax paid to Iceland after the credit referred to in subparagraph a); the credit so allowed shall not reduce the portion of the United States tax that is creditable against the Icelandic tax in accordance with subparagraph a); and

c) for the exclusive purpose of relieving double taxation in the United States under subparagraph b), items of income referred to in subparagraph a) shall be deemed to arise in Iceland to the extent necessary to avoid double taxation of such income under subparagraph b).

ARTICLE 23

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (General Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States. However, for the purposes of United States taxation, United States nationals who are subject to tax on a worldwide basis are not in the same circumstances as nationals of Iceland who are not residents of the United States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9 (Associated Enterprises), paragraph 4 of Article 11 (Interest), or paragraph 6 of Article 12 (Royalties), apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing in this Article shall be construed as preventing either Contracting State from imposing a tax as described in paragraph 8 of Article 10 (Dividends).

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered), apply to taxes of every kind and description imposed by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

ARTICLE 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, and the time limits prescribed in such laws for presenting claims for refunds, present his case to the competent authority of either State.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits or other procedural limitations in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. In particular the competent authorities of the Contracting States may agree:

a) to the same attribution of income, deductions, credits, or allowances of an enterprise of a Contracting State to its permanent establishment situated in the other Contracting State;

b) to the same allocation of income, deductions, credits, or allowances between persons;

c) to the same characterization of particular items of income, including the same characterization of income that is assimilated to income from shares by the taxation law of one of the Contracting States and that is treated as a different class of income in the other State;

d) to the same characterization of persons;

e) to the same application of source rules with respect to particular items of income;

f) to a common meaning of a term; and

g) to the application of the provisions of domestic law regarding penalties, fines, and interest in a manner consistent with the purposes of the Convention.

They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 25

Exchange of Information and Administrative Assistance

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind imposed by a Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention including information relating to the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. The exchange of information is not restricted by paragraph 1 of Article 1 (General Scope) and Article 2 (Taxes Covered). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment, collection or administration of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to above, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall obtain that information in the same manner and to the same extent as if the tax of the first-mentioned State were the tax of that other State and were being imposed by that other State, notwithstanding that the other State may not, at that time, need such information for purposes of its own tax.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If specifically requested by the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall provide information under this Article in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts, and writings), to the same extent such

depositions and documents can be obtained under the laws and administrative practices of that other State with respect to its own taxes.

5. Each of the Contracting States shall endeavor to collect on behalf of the other Contracting State such amounts as may be necessary to ensure that relief granted by the Convention from taxation imposed by that other State does not inure to the benefit of persons not entitled thereto. This paragraph shall not impose upon either of the Contracting States the obligation to carry out administrative measures that would be contrary to its sovereignty, security, or public policy.

6. The competent authority of a Contracting State intending to send officials of that State to the other Contracting State to interview individuals and examine books and records with the consent of the persons subject to examination shall notify the competent authority of the other Contracting State of that intention.

ARTICLE 26

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 27

Entry Into Force

1. This Convention shall be subject to ratification in accordance with the applicable procedures of each Contracting State. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, when their respective applicable procedures have been satisfied.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

3. The Convention between the United States of America and the Republic of Iceland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income and Capital, signed May 7, 1975, ("the prior Convention") shall cease to have effect in relation to any tax from the date on which this Convention has effect in relation to that tax in accordance with paragraph 2 of this Article. Notwithstanding the preceding sentence,

where any person entitled to benefits under the prior Convention would have been entitled to greater benefits thereunder than under this Convention, the prior Convention shall, at the election of such person, continue to have effect in its entirety with respect to such person for a twelve-month period from the date on which the provisions of this Convention otherwise would have effect under paragraph 2 of this Article. The prior Convention shall terminate on the last date on which it has effect in relation to any tax in accordance with the foregoing provisions of this paragraph.

4. Notwithstanding the entry into force of this Convention, an individual who was entitled to benefits of Article 21 (Teachers) of the prior Convention at the time of the entry into force of this Convention shall continue to be entitled to such benefits until such time as the individual would cease to be entitled to benefits if the prior Convention remained in force.

ARTICLE 28

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination in writing at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at Washington on this twenty-third day of October 2007, in the English and Icelandic languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF ICELAND:

Protocol

At the signing of the Convention concluded today between the Government of the United States of America and the Government of Iceland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed upon the following additional provisions which shall form an integral part of the said Convention.

1. With reference to Article 3 (General Definitions)

The following shall be considered to meet the requirements of subparagraph l) of paragraph 1:
a) in Iceland: any pension fund or pension plan qualified under the Pension Act or any identical or substantially similar schemes which are created under any law enacted after the signature of the Convention.

b) in the United States, qualified plans under section 401(a) of the Internal Revenue Code, individual retirement plans (including individual retirement plans that are part of a simplified employee pension plan that satisfies section 408(k), individual retirement accounts, individual retirement annuities, section 408(p) accounts, and Roth IRAs under section 408A), section 457(g) governmental plans, section 403(a) qualified annuity plans, and section 403(b) plans, or any identical or substantially similar schemes which are created under any law enacted after the signature of the Convention.

2. With reference to Article 7 (Business Profits)
The principles of the OECD Transfer Pricing Guidelines shall apply, by analogy, for the purposes of determining the profits attributable to a permanent establishment. Accordingly, any of the methods described therein, including profits methods, may be used to determine the income of a permanent establishment so long as those methods are applied in accordance with the Guidelines.

3. Articles 7 (Business Profits) and 23 (Non-Discrimination) shall not prevent Iceland from continuing to tax permanent establishments of United States insurance companies in accordance with Article 70, paragraph 2, section 3 of the Icelandic Tax Code, nor shall it prevent the United States from continuing to tax permanent establishments of Icelandic insurance companies in accordance with section 842 (b) of the Internal Revenue Code.

4. With reference to paragraphs 8 and 9 of Article 10 (Dividends)

The general principle of the "dividend equivalent amount", as used in United States law, is to approximate that portion of the income mentioned in paragraph 7 of Article 10 that is comparable to the amount that would be distributed as a dividend if such income were earned by a subsidiary incorporated in the United States. For any year, a foreign corporation's dividend equivalent amount is equal to the after-tax earnings attributable to the foreign corporation's (i) income attributable to a permanent establishment in the United States, (ii) income from real property in the United States that is taxed on a net basis under Article 6 (Income from Immovable Property (Real Property)), and (iii) gain from a real property interest taxable by the United States under paragraph 1 of Article 13 (Capital Gains), reduced by any increase in the foreign corporation's net investment in U.S. assets or increased by any reduction in the foreign corporation's net investment in U.S. assets.

5. With reference to Article 16 (Artistes and Sportsmen)

Nothing shall preclude a Contracting State from withholding tax from such payments according to its domestic laws. However, if according to the provisions of this Article, such remuneration or income may only be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall make a refund of the tax so withheld upon a duly filed claim. Such claim must be filed with the tax authorities that have collected the withholding tax within five years after the close of the calendar year in which the tax was withheld.

6. With reference to Article 21 (Limitation on Benefits)

The competent authorities of the Contracting States shall consult together with a view to developing a commonly agreed application of the provisions of this Article. The competent authorities shall, in accordance with the provisions of Article 25 (Exchange of Information and Administrative Assistance), exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Article.

7. With reference to Article 25 (Exchange of Information and Administrative Assistance)

The powers of each Contracting State's competent authority to obtain information include powers to obtain information held by financial institutions, nominees, or persons acting in an agency or fiduciary capacity (not including information that would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other legal representative, where the client seeks legal advice), and information relating to the ownership of legal persons, and that each Contracting State's competent authority are able to exchange such information in accordance with the Article.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Washington on this twenty-third day of October 2007 in the English and Icelandic languages, both texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF ICELAND:

SAMNINGUR MILLI
RÍKISSTJÓRNAR BANDARÍKJA NORÐUR-AMERÍKU
OG RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS

TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN
OG KOMA Í VEG FYRIR UNDANSKOT
FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR

Ríkisstjórn Bandaríkja Norður-Ameríku og ríkisstjórn Íslands, sem óska eftir að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur,

HAFA ORÐIÐ ÁSÁTTAR um eftirfarandi:

1. gr.

Almennt gildissvið.

1. Samningur þessi tekur einungis til aðila, sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum, nema kveðið sé á um annað í samningnum.

2. Samningurinn takmarkar ekki á neinn hátt nokkurn ávinning sem tilkominn er nú eða hér eftir:

a) samkvæmt lögum hvors samningsríkis sem er; eða

b) samkvæmt hverjum öðrum samningi milli samningsríkjanna.

3. a) Þrátt fyrir ákvæði b-liðar 2. mgr.:

i) gilda ákvæði 24. gr. samnings þessa (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags) einvörðungu um deilu um hvort ráðstöfun rúmist innan gildissviðs samnings þessa og málsmeðferð samkvæmt samningi þessum gildir einvörðungu um þá deilu; og

ii) nema bær stjórnvöld ákveði að skattaleg ráðstöfun falli ekki undir gildissvið samnings þessa, gilda skuldbindingar viðvíkjandi banni við mismunun samkvæmt samningi þessum einvörðungu um þá ráðstöfun, nema að því er varðar skuldbindingar sem lúta að innlendri meðferð eða bestukjarameðferð og kunna að gilda um vöruviðskipti samkvæmt hinum almenna samningi um tolla og viðskipti. Engin skuldbinding, sem lýtur að innlendri meðferð eða bestukjarameðferð samkvæmt öðrum samningum, gildir að því er fyrrnefnda ráðstöfun varðar.

b) Í málsgrein þessari merkir „ráðstöfun" lög, reglugerð, reglu, málsmeðferð, ákvörðun, stjórnsýslufyrirmæli eða svipuð ákvæði eða aðgerð.

4. Samningsríki er heimilt, þrátt fyrir hvaða ákvæði samningsins sem er, að 5. mgr. þessarar greinar undanskilinni, að skattleggja aðila heimilisfasta í því ríki (sbr. skilgreiningu í 4. gr. (Heimilisfastur aðili)), og er sakir ríkisfangs heimilt að skattleggja ríkisborgara sína eins og samningurinn hefði ekki komið til framkvæmda. Heimilt er, þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa og í samræmi við bandarísk lög, að skattleggja fyrrum bandaríska ríkisborgara eða fyrrum heimilisfastan aðila í Bandaríkjunum til langs tíma í tíu ár eftir að hlutaðeigandi hefur misst þá stöðu.

5. Ákvæði 4. mgr. hafa engin áhrif á:

a) ávinning sem samningsríki veitir skv. 2. mgr. 9. gr. (Tengd fyrirtæki), 2. og 4. mgr. 17. gr. (Eftirlaun, almannatryggingar og lífeyrisgreiðslur) og 22. gr. (Eftirgjöf á tvísköttun), 23. gr. (Bann við mismunun) og 24. gr. (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags); og

b) ávinning sem samningsríki veitir mönnum skv. 18. gr. (Opinber þjónusta); 19. gr. (Námsmenn og lærlingar) og 26. gr. (Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa) sem hvorki eru ríkisborgarar þess né hafa öðlast heimilisfesti í því.

6. Líta ber svo á að tekjuliður, sem kemur frá aðila sem er sameignarfélag, fjárvörslusjóður eða bú samkvæmt lögum hvors samningsríkis sem er, sé tekjuliður aðila sem er heimilisfastur í ríki, að því marki sem farið er með þann lið samkvæmt skattalögum þess samningsríkis sem tekjur

heimilisfasts aðila, þ.e. tekjur sem slíkur aðili hefur í sinni vörslu eða eru í vörslu samstarfsaðila hans eða rétthafa.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

1. Samningur þessi tekur til skatta af tekjum sem lagðir eru á vegna samningsríkis, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.

2. Til skatta af tekjum teljast allir skattar sem eru lagðir á heildartekjur, á heildareignir eða á hluta tekna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar á heildarfjárhæð launa sem eru greidd af fyrirtækjum, að frátöldum sköttum á bætur almannatrygginga, svo og skattar af verðmætisaukningu.

3. Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru þessir:

a) á Íslandi:

i) tekjuskattar ríkissjóðs; og

ii) útsvar til sveitarfélaganna,

(hér á eftir nefnt „íslenskur skattur");

b) í Bandaríkjunum:

i) alríkistekjuskattar lagðir á samkvæmt lögum Bandaríkjanna um tekjuskatt; og

ii) alríkisvörugjöld lögð á að því er við kemur einkasjóðsstofnunum,

(hér á eftir nefnt „bandarískur skattur").

4. Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvort öðru um allar verulegar breytingar sem hafa verið gerðar á skattalögum ríkjanna eða öðrum lögum þeirra sem hafa veruleg áhrif á skuldbindingar þeirra samkvæmt samningi þessum.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í samningi þessum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, nema annað leiði af samhenginu:

a) „Ísland" merkir Ísland og, þegar það er notað í landfræðilegum skilningi, landsvæði Íslands, þar með talin landhelgi þess og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;

b) „Bandaríkin" merkir Bandaríki Norður-Ameríku og ríkin sem mynda þau, ásamt District of Columbia. Hugtakið tekur og til landhelgi Bandaríkjanna og hafsbotns og botnlaga neðansjávarsvæða sem liggja næst landhelginni, þar sem Bandaríkin hafa, samkvæmt

þjóðarétti, fullveldisréttindi. Hugtakið tekur hins vegar ekki til Púertó Ríkó, Bandarísku Jómfrúareyja, Gvam eða neinna annarra yfirráða- eða landsvæða Bandaríkjanna;

c) „aðili" merkir mann, bú, fjárvörslusjóð, sameignarfélag, félag og sérhver önnur samtök aðila;

d) „félag" merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar samkvæmt lögum þess ríkis þar sem henni er komið á fót;

e) „fyrirtæki" nær til reksturs hvers konar starfsemi;

f) „fyrirtæki í samningsríki" og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu" merkja fyrirtæki sem er rekið af aðila heimilisföstum í samningsríki og fyrirtæki sem er rekið af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;

g) „samningsríki" og „hitt samningsríkið" merkja Ísland eða Bandaríkin eftir því sem samhengið gefur til kynna;

h) „flutningar á alþjóðaleiðum" merkir flutninga með skipi eða loftfari, nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í samningsríki;

i) „bært stjórnvald" merkir:

i) á Íslandi: fjármálaráðherra eða fulltrúa hans; og

ii) í Bandaríkjunum: fjármálaráðherra eða fulltrúa hans;

j) „ríkisborgari" merkir:

i) hvern þann mann sem á ríkisfang í samningsríki; og

ii) sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum samningsríkis;

k) „starfsemi" felur í sér sérfræðiþjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi;

l) „lífeyriskerfi" merkir skipulag, kerfi, sjóð, fjárvörslusjóð eða aðra skipan sem er komið á í samningsríki og

i) er almennt undanþegin tekjuskatti í því ríki; og

ii) er rekin aðallega til þess að hafa umsjón með eða sjá fyrir lífeyri eða eftirlaunum eða afla tekna í þágu þess konar skipanar, einnar eða fleiri.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu öll hugtök sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema annað leiði af samhenginu eða bær stjórnvöld koma sér saman um sameiginlega merkingu samkvæmt ákvæðum 24. gr. (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags), hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis, skal ganga framar þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „aðili heimilisfastur í samningsríki“ sérhvern þann aðila sem samkvæmt lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, ríkisfangs, aðseturs stjórnar, aðseturs stofnunar eða af öðrum svipuðum ástæðum, og felur einnig í sér það ríki og sjálfsstjórnarhéruð eða sveitarstjórnir þess. Hugtakið felur þó ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki eða af eignum sem þar eru staðsettar eða af hagnaði sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar í því ríki.

2. Í hugtakinu „aðili heimilisfastur í samningsríki“ felst:

a) lífeyriskerfi;

b) skipulag, kerfi, sjóður, fjárvörslusjóður, félag eða önnur skipan sem er komið á í samningsríki og er einvörðungu starfrækt í því skyni að hafa umsjón með eða tryggja kjör starfsmanna og sem, vegna eðlis síns sem slíks, er undanþegin tekjuskatti í því ríki; og

c) stofnun sem eingöngu þjónar markmiðum á vettvangi trúmála, góðgerðastarfsemi, vísinda, lista, menningar eða menntunar og er heimilisfastur aðili í samningsríki samkvæmt lögum þess,

þrátt fyrir að tekjur hans eða hagnaður, allur eða að hluta, kunni að vera undanþeginn skatti samkvæmt landslögum þess ríkis.

3. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum skv. 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi maður fast heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);

b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;

c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;

d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

4. Þegar aðili annar en maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi og ákvarða með hvaða hætti samningnum verður beitt um slíkan aðila. Komist bær stjórnvöld ekki að samkomulagi ber aðilanum ekki réttur til þess að krefjast nokkurs ávinnings sem er veittur samkvæmt samningi þessum, að þeim undanskildum sem er veittur skv. 23. gr. (Bann við mismunun) og 24. gr. (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags).

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:

a) aðseturs framkvæmdastjórnar;

b) útibús;

c) skrifstofu;

d) verksmiðju;

e) verkstæðis; og

f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar.

3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd, eða uppsetningar- eða borunarbúnaður eða skip sem er notað til að kanna náttúruauðlindir, telst því aðeins föst atvinnustöð að hún standi yfir eða starfsemin sé rekin lengur en tólf mánuði.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:

a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;

b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar;

c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;

d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;

e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða stoðstarfsemi fyrir fyrirtækið;

f) fastrar starfsstöðvar, sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða stoðstarfsemi.

5. Ef aðili, sem er ekki óháður umboðsaðili skv. 6. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og beitir þessari heimild að jafnaði, telst fyrirtæki þetta, þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðilinn hefur með höndum fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi frá fastri starfsstöð, gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.

6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það hefur með höndum starfsemi í því ríki fyrir milligöngu miðlara, umboðsmanns eða annars óháðs

umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra sem óháðir umboðsaðilar.

7. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki, stjórni eða sé stjórnað af félagi, sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða hefur með höndum starfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt) leiðir það ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign sem staðsett er í hinu samningsríkinu, þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „fasteign" skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip, bátar og loftför teljast ekki til fasteigna.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu eða hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíkan atvinnurekstur með höndum má skattleggja hagnað þess í síðarnefnda ríkinu en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til nefndrar fastrar atvinnustöðvar.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar skal hvort samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr. þessarar greinar, telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað af atvinnurekstrinum sem ætla má að komið hefði í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir. Hagnaður sá af atvinnurekstri sem telja skal föstu atvinnustöðinni skal einvörðungu vera hagnaður af þeim eignum sem eru notaðar, áhættu sem er tekin og starfsemi sem fer fram í föstu atvinnustöðinni.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem stofnað er til af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun, hvort heldur kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.

5. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs, nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

6. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

7. Þegar ákvæðum þessarar greinar er beitt, ákvæðum 6. mgr. 10. gr. (Arður), 3. mgr. 11. gr. (Vextir), 4. mgr. 12. gr. (Þóknanir), 3. mgr. 13. gr. (Söluhagnaður af eignum) og 2. mgr. 20. gr. (Aðrar tekjur) eru allar tekjur eða hagnaður, sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar meðan hún er í rekstri, skattlagður í því samningsríki þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett, jafnvel þótt greiðslum sé frestað þar til föstu atvinnustöðinni er lokað.

8. gr.

Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Að því er þessa grein varðar skal hagnaður af rekstri skipa eða loftfara einnig taka til langtímaleigu skipa eða loftfara eða leigu þeirra til einstakra ferða. Hann tekur einnig til hagnaðar af þurrleigu skipa eða loftfara ef leigutaki heldur slíkum skipum eða loftförum úti í flutningum á alþjóðaleiðum eða ef leigutekjur tengjast hagnaði af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum. Farið skal með hagnað, sem fyrirtæki hefur af flutningi eigna eða farþega innanlands í hvoru samningsríki sem er, sem hagnað af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum séu fyrrnefndir flutningar innanlands liður í flutningum á alþjóðaleiðum.

3. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af því að nýta, viðhalda eða leigja gáma (þar með taldir eftirvagnar, prammar og skyldur tækjabúnaður fyrir gámaflutninga), sem eru notaðir í flutningum á alþjóðaleiðum, skal einungis skattlagður í því ríki.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu („pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þegar:

a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða á, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þess, eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn eða yfirráðum fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða eiga, beint eða óbeint, hluta af fjármagni þeirra,

og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband sitt á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðnir því sem væri ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins, en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki, og skattleggur samkvæmt því hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu, sem hefur verið skattlagður í því ríki, og það ríki samþykkir að hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, sé hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilmálarnir, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða samnings þessa og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíkan arð má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi arðsins heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:

a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins ef raunverulegi eigandinn er félag sem á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhluti í félaginu sem greiðir arðinn,

b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.

Þessi málsgrein skal engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.

3. Ákvæði a-liðar 2. mgr. gilda ekki er um ræðir arð sem eftirlitsskylt fjárfestingarfélag (RIC) eða fasteignaumsýslufélag (REIT) greiðir. Ákvæði b-liðar 2. mgr. gilda er um ræðir arð sem eftirlitsskylt fjárfestingarfélag greiðir. Ákvæði b-liðar 2. mgr. gilda heldur ekki ef um ræðir arð sem fasteignaumsýslufélag greiðir, nema:

a) raunverulegur eigandi arðsins sé maður sem á hlut í fasteignaumsýslufélaginu sem er 10 af hundraði eða minni;

b) arðurinn sé greiddur vegna flokks hlutabréfa sem stunduð eru opinber viðskipti með og raunverulegur eigandi arðsins sé aðili sem á hlut í einhverjum flokki hlutabréfa í fasteignaumsýslufélaginu sem er 5 af hundraði eða minni; eða

c) raunverulegur eigandi arðsins sé aðili sem á hlut í fasteignaumsýslufélaginu, sem er 10 af hundraði eða minni, og fasteignaumsýslufélagið sé fjölþætt.

Reglur þessarar málsgreinar gilda og um arð sem félög, sem hafa heimilisfesti á Íslandi og svipar til bandarísku félaganna er um getur í þessari málsgrein, greiða. Ákvörðun um hvort félögum með heimilisfesti á Íslandi svipi til þeirra bandarísku félaga er um getur í þessari málsgrein skal tekin með gagnkvæmu samkomulagi bærra stjórnvalda.

4. Þrátt fyrir ákvæði 2. eða 3. mgr. skal ekki skattleggja arð í samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, hefur heimilisfesti sé hinn raunverulegi eigandi arðsins heimilisfastur í hinu samningsríkinu og falli undir a- eða b-lið 2. mgr. 4. gr. (Heimilisfastur aðili), að því tilskildu að slíkur arður sé ekki af starfsemi sem lífeyriskerfi eða stofnun, sem annast kjör starfsmanna og þar er getið, hafa með höndum beint eða óbeint.

5. Hugtakið „arður" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og tekjur sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem greiðandinn er heimilisfastur.

6. Ákvæði 1.- 4. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið, sem greiðir arðinn, er heimilisfast og hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) gilda.

7. Samningsríki getur ekki skattlagt arð sem aðili heimilisfastur í hinu ríkinu greiðir, nema að því leyti sem arðurinn er greiddur aðila heimilisföstum í fyrrnefnda ríkinu, eða arðurinn er rekjanlegur til fastrar atvinnustöðvar, né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað hlutafélags, með þeim undantekningum sem kveðið er á um í 8. mgr. Þetta gildir jafnt þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé, að öllu eða nokkru leyti, hagnaður eða tekjur sem myndast hafa í því ríki.

8. Félagi með heimilisfesti í öðru ríkinu og fasta atvinnustöð í hinu ríkinu, eða sem er skattskylt í hinu ríkinu á hreinum grunni að því er varðar tekjur þess sem heimilt er að skattleggja í hinu ríkinu skv. 6. gr. (Tekjur af fasteign) eða skv. 1. mgr. 13. gr. (Söluhagnaður af eignum), kann að vera skylt að greiða skatt í síðarnefnda ríkinu til viðbótar sköttum sem heimilt er að leggja á samkvæmt öðrum ákvæðum þessa samnings. Heimilt er, samt sem áður, að leggja fyrrnefndan skatt einvörðungu á þann hluta af hagnaði af þeirri starfsemi félagsins sem rekja má til hinnar föstu atvinnustöðvar og þann hluta af þeim tekjum er um getur í málsliðnum hér að framan og eru skattskyldar skv. 6. gr. eða 1. mgr. 13. gr. sem, í tilviki Bandaríkjanna, sýna þá fjárhæð fyrrnefnds

hagnaðar eða tekna sem er jafngild arðinum og, í tilviki Íslands, eru fjárhæð sem samsvarar fjárhæð sem er jafngild arðinum.

9. Álagður skattur, er um getur í 8. mgr., skal ekki vera hærri en sem nemur þeirri hundraðstölu sem mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr.

11. gr.

Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila, sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, skal einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Hugtakið „vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldunautar eða ekki og tekur hugtakið sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, svo og annarra tekna sem fá sömu skattameðferð og tekjur af peningalánum samkvæmt skattalöggjöf þess samningsríkis þar sem tekjurnar myndast. Tekjur sem er fjallað um í 10. gr. (Arður) og dráttarvextir og kostnaður vegna greiðsludráttar teljast ekki vextir að því er varðar þessa grein.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) gilda.

4. Þegar vaxtafjárhæðin er hærri, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en vaxtafjárhæðin, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu viðeigandi tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

5. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr.:

a) er einnig heimilt að skattleggja vexti sem aðili heimilisfastur í samningsríki greiðir og eru ákvarðaðir með hliðsjón af inngreiðslum, sölu, tekjum, hagnaði eða annars konar sjóðstreymi skuldarans eða tengds aðila, með hliðsjón af breytingum á verðmæti eigna skuldarans eða tengds aðila eða af arði, úthlutun sameignarfélags eða svipaðri greiðslu sem skuldarinn innir af hendi til tengds aðila, í því samningsríki, þar sem þeir myndast, og samkvæmt lögum þess ríkis, en sé raunverulegur eigandi heimilisfastur í hinu samningsríkinu er óheimilt að skattleggja verga fjárhæð vaxtanna með hærri hundraðstölu en þeirri sem mælt er fyrir um í b-lið 2. mgr. 10. gr. (Arður); og

b) er hvoru ríki um sig heimilt að skattleggja eignaaukningu vegna vaxta umfram reglulega vexti af skuldabréfum í fasteignatryggðum fjárfestingasjóðum samkvæmt landslögum sínum.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og eru raunverulega í eigu aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu, má einungis skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er einnig heimilt að skattleggja áðurnefndar þóknanir í því samningsríki þar sem þær myndast ef þær eru endurgjald fyrir afnot eða rétt til afnota af

a) vörumerki og hvers konar upplýsingum um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda sem eru látin í té í tengslum við leigu- eða sérleyfissamning sem tekur til réttar til þess að nota vörumerki, eða

b) kvikmynd eða verki á filmu eða myndbandi eða sem fjölfölduð eru með öðrum hætti til notkunar í tengslum við sjónvarp,

en skattur, sem þannig er lagður á, skal ekki vera yfir 5 hundraðshlutum af vergri fjárhæð þeirra þóknana er um ræðir.

3. Hugtakið „þóknanir" merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda eða öðrum verkum (þar með töldum tölvuhugbúnaði og kvikmyndum), hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.

4. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknananna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanirnar myndast og réttindin eða eignin, sem gefur af sér þóknanirnar, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) gilda.

5. Í þessari grein:

a) skulu þóknanir taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili sem þóknanirnar greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í ríki og skyldan til að greiða þóknanirnar er tengd hinni föstu atvinnustöð, og þóknanirnar eru gjaldfærðar hjá hinni föstu atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð er staðsett en ekki í öðru ríki þar sem greiðandinn er heimilisfastur;

b) ef ekki er hægt að leiða það af a-lið að þóknanirnar hafi myndast í öðru hvoru samningsríkinu og séu þær greiddar fyrir afnot eða rétt til afnota, í öðru samningsríkinu, af sérhverri eign eða rétti, sem er lýst í 3. mgr., skulu þóknanirnar taldar myndast í því ríki.

6. Ef fjárhæð þóknananna er, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, hærri en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, vera áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Í þessari grein er merking hugtaksins „fasteign sem staðsett er í hinu samningsríkinu“ sem hér segir:

a) fasteign sem um getur í 6. gr. (Tekjur af fasteign);

b) réttur til verðmæta sem verða til við rannsóknir eða hagnýtingu á hafsbotni og botnlögum í því ríki og náttúruauðlinda þeirra, þar með talinn réttur til hlutar í eða ágóða af slíkum verðmætum;

c) ef ríkið er Bandaríkin, hlutur í fasteign í Bandaríkjunum; og

d) ef ríkið er Ísland,

i) hlutabréf, þar með talinn réttur til þess að kaupa hlutabréf, önnur en hlutabréf sem ganga kaupum og sölum í kauphöllum, ef rekja má verðmæti þeirra, að öllu eða verulegu leyti, beint eða óbeint, til fasteignar sem er staðsett á Íslandi; og

ii) hlutur í sameignarfélagi eða fjárvörslusjóði, að því marki sem eignirnar í því félagi eða þeim sjóði eru fasteignir staðsettar á Íslandi eða hlutabréf er um getur í i-lið þessarar málsgreinar.

3. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild).

4. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af sölu skipa, loftfara eða gáma sem notaðir eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða af fjármunum einstaklinga sem tengjast rekstri eða notkun slíkra skipa, loftfara eða gáma, má einungis skattleggja í því ríki.

5. Hagnaður, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í undanfarandi málsgreinum, skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

6. Ákvæði 5. mgr. skulu ekki hafa áhrif á rétt hvors samningsríkis um sig til að skattleggja, samkvæmt landslögum, hagnað sem einstaklingur hlýtur af sölu hlutabréfa eða réttinda í félagi, þar sem eignum er skipt að öllu leyti eða að hluta til í hluti, er telst vera heimilisfast í því ríki

samkvæmt lögum þess ríkis, enda sé einstaklingurinn heimilisfastur í hinu samningsríkinu og hafi verið heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu á næstliðnum fimm árum fyrir sölu hlutabréfanna eða réttindanna.

14. gr.

Atvinnutekjur.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 15. gr. (Stjórnarlaun), 17. gr. (Eftirlaun, almannatryggingar og lífeyrisgreiðslur) og 18. gr. (Opinber þjónusta) skulu laun og annað svipað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki, nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst þar af hendi má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:

a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi reiknings- eða skattári, og

b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu, og

c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.

3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar skal einungis skattleggja endurgjald sem er lýst í 1. mgr. og aðili heimilisfastur í samningsríki hefur vegna starfs sem reglulegur áhafnarmeðlimur skips eða loftfars sem er notað í flutningum á alþjóðaleiðum, í því ríki.

15. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvikmyndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi, eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, það er tekjur sem myndu vera undanþegnar skatti í síðarnefnda samningsríkinu samkvæmt ákvæðum 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) og 14. gr. (Atvinnutekjur), má skattleggja í síðarnefnda ríkinu, enda fari

brúttótekjur fyrrnefnds skemmtikrafts eða íþróttamanns, þar með talin útgjöld endurgreidd honum eða sem hann ber sjálfur vegna áðurnefndra starfa, ekki yfir tuttugu þúsund Bandaríkjadali (USD 20.000) eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í íslenskum krónum á viðkomandi skattári.

2. Ef tekjur af starfi, sem skemmtikraftur eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri), skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf skemmtikraftsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi, nema fyrrnefndur annar aðili sýni fram á að hvorki skemmtikrafturinn eða íþróttamaðurinn né aðilar sem tengjast honum eigi með nokkrum hætti hlutdeild í hagnaði fyrrnefnds annars aðila, beint eða óbeint, þar með talin viðtaka fyrirfram innheimts endurgjalds, ágóðahlutdeildar, gjalda, arðs, úthlutana sameignarfélags eða annarra úthlutana.

17. gr.

Eftirlaun, almannatryggingar og lífeyrisgreiðslur.

1. Með þeim undantekningum sem um ræðir í 2. mgr. 18. gr. (Opinber þjónusta) skulu eftirlaun og annað svipað endurgjald, sem greidd eru aðila heimilisföstum í samningsríki vegna fyrri starfa hans, einungis skattlögð í því ríki.

2. Greiðslur, sem samningsríki innir af hendi samkvæmt almannatryggingalöggjöf eða svipaðri löggjöf sinni til aðila sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu eða til bandarísks ríkisborgara skulu, með fyrirvara um ákvæði 1. mgr, einungis skattlagðar í fyrrnefnda ríkinu.

3. Lífeyrisgreiðslur, sem maður heimilisfastur í samningsríki fær og eru raunverulega í eigu hans, skulu einungis skattlagðar í því ríki. Með hugtakinu „lífeyrisgreiðslur", eins og það er notað í þessari málsgrein, er átt við tilgreinda fjárhæð sem er greidd reglubundið á tilgreindum tímapunktum á tilgreindum árafjölda samkvæmt skuldbindingu um greiðslur gegn fullnægjandi og fullu endurgjaldi (öðru en veittri þjónustu).

4. Ef aðili heimilisfastur í samningsríki er rétthafi í lífeyriskerfi, sem hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu, er einungis heimilt að skattleggja tekjur, sem er aflað en lífeyriskerfið úthlutar ekki, í fyrrnefnda ríkinu á þeim tíma og, með fyrirvara um ákvæði 1. mgr., að því marki sem úthlutunin kemur frá lífeyriskerfinu.

18. gr.

Opinber þjónusta.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, að undanskildum eftirlaunum sem greidd eru úr pinberum sjóðum samningsríkis eða sjálfsstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfsstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar, skulu einungis skattlögð í því ríki.

b) Slík laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:

i) er ríkisborgari þess ríkis, eða

ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.

2. a) Eftirlaun, sem eru greidd af eða úr sjóðum stofnuðum af samningsríki eða sjálfsstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfsstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar (önnur en greiðslur sem ákvæði 2. mgr. 17. gr. (Eftirlaun, almannatryggingar og lífeyrisgreiðslur) gildir um), skulu einungis skattlögð í því ríki.

b) Slík eftirlaun skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef maðurinn er heimilisfastur þar og er jafnframt ríkisborgari þess ríkis.

3. Ákvæði 14. gr. (Atvinnutekjur), 15. gr. (Stjórnarlaun), 16. gr. (Listamenn og íþróttamenn) og 17. gr. (Eftirlaun, almannatryggingar og lífeyrisgreiðslur) gilda um laun og annað svipað endurgjald og um eftirlaun sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfsstjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess.

19. gr.

Námsmenn og lærlingar.

1. a) Maður, sem er heimilisfastur í öðru samningsríkinu og dvelur tímabundið í hinu samningsríkinu og megintilgangur dvalar hans þar er

i) að nema við háskóla eða aðra viðurkennda menntastofnun í síðarnefnda samningsríkinu, eða

ii) að verða sér úti um þjálfun til þess að teljast fullgildur til þess að gegna starfi eða stunda sérfræðigrein, eða

iii) að nema eða stunda rannsóknir með styrk, framlagi eða verðlaunum frá ríkis-, trúar-, góðgerðar-, vísinda-, bókmennta- eða menntastofnun,

skal undanþeginn skatti í síðarnefnda samningsríkinu að því er varðar fjárhæðir sem er lýst í b-lið, í lengst fimm skattár frá þeim degi er hann kemur til þess samningsríkis.

b) Þær fjárhæðir er um getur í a-lið eru:

i) gjafir utanlands frá sem gera honum kleift að sjá sér farborða, stunda nám eða rannsóknir eða öðlast þjálfun;

ii) styrkurinn, framlagið eða verðlaunin; og

iii) tekjur af þjónustu, sem hann veitir í síðarnefnda samningsríkinu, sem eru ekki hærri en níu þúsund Bandaríkjadalir (USD 9.000) eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í íslenskum krónum á hverju skattári.

2. Maður, sem er heimilisfastur í öðru samningsríkinu og dvelur tímabundið í hinu samningsríkinu sem starfsmaður aðila, sem er heimilisfastur í fyrrnefnda samningsríkinu, eða samhliða því að vera samningsbundinn honum, og megintilgangur dvalar hans þar er:

a) að afla sér reynslu á sviði tækni, innan starfsgreinar eða í viðskiptum hjá aðila, öðrum en þeim sem er heimilisfastur í fyrrnefnda samningsríkinu eða öðrum en aðila sem er tengdur fyrrnefndum heimilisföstum aðila, eða

b) að nema við háskóla eða aðra viðurkennda menntastofnun í síðarnefnda samningsríkinu, skal vera undanþeginn skatti í síðarnefnda samningsríkinu á samfelldu 12 mánaða tímabili að því er varðar tekjur af þjónustu, sem hann veitir, samtals að fjárhæð sem er ekki hærri en níu þúsund Bandaríkjadalir (USD 9.000) eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í íslenskum krónum.

3. Maður, sem er heimilisfastur í öðru samningsríkinu og dvelur tímabundið í hinu samningsríkinu skemur en eitt ár sem þátttakandi í áætlun sem stjórnvöld í síðarnefnda samningsríkinu kosta og megintilgangur dvalar hans þar er að öðlast þjálfun, stunda rannsóknir eða nám, skal undanþeginn skatti í síðarnefnda samningsríkinu að því er varðar tekjur af þjónustu sem hann veitir, sem tengist fyrrnefndri þjálfun, rannsóknum eða námi, í síðarnefnda samningsríkinu, samtals að fjárhæð sem er ekki hærri en níu þúsund Bandaríkjadalir (USD 9.000) eða jafngildi þeirrar fjárhæðar í íslenskum krónum.

20. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur, sem eru raunverulega í eigu aðila heimilisfasts í samningsríki og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa, skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir þá ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr. (Tekjur af fasteign), ef raunverulegur eigandi teknanna er heimilisfastur í samningsríki og hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er staðsett og réttindin eða eignin, sem gefur af sér tekjurnar, er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki skulu ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) gilda.

21. gr.

Takmarkanir sem gilda um ávinning.

1. Aðili heimilisfastur í samningsríki á rétt á ávinningi sem samningur þessi veitir aðilum heimilisföstum í samningsríki, þó aðeins að því marki sem kveðið er á um í þessari grein.

2. Aðili heimilisfastur í samningsríki á rétt á öllum ávinningi sem samningur þessi veitir sé hann:

a) maður;

b) samningsríki eða sjálfsstjórnarhérað eða sveitarstjórn þess;

c) félag ef:

i) viðskipti með meginflokk hlutabréfa í því eru stunduð í viðurkenndri kauphöll eða kauphöllum og

A) viðskipti með meginflokk hlutabréfa í því eru aðallega stunduð í viðurkenndri kauphöll sem er staðsett í því samningsríki þar sem félagið hefur heimilisfesti; eða

B) höfuðaðsetur stjórnar félagsins er í því samningsríki þar sem það hefur heimilisfesti; eða

ii) að minnsta kosti helmingur heildaratkvæða og að minnsta kosti helmingur heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eru í beinni eða óbeinni eigu fimm eða færri félaga sem ber réttur til ávinnings skv. i-lið þessa stafliðar, að því tilskildu, er um ræðir óbeint eignarhald, að sérhver millistigseigandi sé aðili heimilisfastur í öðru hvoru samningsríkinu;

d) aðili sem er lýst í 2. mgr. 4. gr. (Heimilisfastur aðili) samnings þessa, að því tilskildu, ef um ræðir aðila sem er lýst í a- eða b-lið þeirrar málsgreinar, að yfir helmingur rétthafa, meðlima eða þátttakenda aðilans séu menn heimilisfastir í öðru hvoru samningsríkinu; eða

e) aðili, annar en maður, ef:

i) að minnsta kosti helmingur sérhvers flokks hlutabréfa eða annarra raunverulegra hluta í aðilanum er, á minnst helmingi skattársins, í beinni eða óbeinni eigu aðila heimilisfastra í því ríki sem ber réttur til ávinnings sem samningur þessi veitir skv. a-lið, b-lið, i-lið c-liðar eða d-lið þessarar málsgreinar, að því tilskildu, er um ræðir óbeint eignarhald, að sérhver millistigseigandi sé aðili heimilisfastur í því samningsríki; og

ii) minna en helmingur bruttótekna aðilans á skattárinu, eins og þær eru ákveðnar í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur, er greiddur eða rennur, beint eða óbeint, til aðila sem eru ekki heimilisfastir í öðru hvoru samningsríkinu og ber réttur til ávinnings sem samningur þessi veitir skv. a-lið, b-lið, i-lið c-liðar eða d-lið þessarar málsgreinar í formi greiðslna sem eru frádráttarbærar vegna skatta sem samningur þessi tekur til í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur (að frátöldum greiðslum, eins og milli ótengdra aðila í venjulegum viðskiptum, fyrir þjónustu eða áþreifanlegar eignir og greiðslum vegna fjárhagslegra skuldbindinga gagnvart banka, að því tilskildu, hafi bankinn ekki heimilisfesti í samningsríki, að fyrrnefnd greiðsla verði rakin til fastrar atvinnustöðvar bankans sem er staðsett í öðru hvoru samningsríkinu).

3. a) Félag heimilisfast í samningsríki á einnig rétt á öllum ávinningi sem samningurinn veitir ef:

i) að minnsta kosti 95% heildaratkvæða og að minnsta kosti 95% verðmætis allra hlutabréfa í því eru í beinni eða óbeinni eigu sjö eða færri aðila sem eru heimilisfastir í aðildarríkjum Evrópusambandsins eða Evrópska efnahagssvæðisins, eða eru aðilar að fríverslunarsamningi Norður-Ameríku eða fríverslunarsamningi Evrópu, og uppfylla, í öllum tilvikum, kröfur b-liðar, eða einhverjar samsetningar þessa; og

ii) minna en helmingur vergra tekna félagsins á skattárinu er greiddur eða rennur, í formi frádráttarbærra greiðslna, beint eða óbeint, til aðila sem eru ekki heimilisfastir í aðildarríkjum Evrópusambandsins eða Evrópska efnahagssvæðisins, eða aðila að fríverslunarsamningi Norður-Ameríku eða fríverslunarsamningi Evrópu, og uppfylla, í öllum tilvikum, kröfur b-liðar, eða einhverjar samsetningar þessa.

b) Að því er varðar a-lið mun aðili hljóta meðferð sem væri hann aðili heimilisfastur í aðildarríki Evrópusambandsins eða Evrópska efnahagssvæðisins, eða aðili að fríverslunarsamningi Norður-Ameríku eða fríverslunarsamningi Evrópu, því aðeins að hann:

i) sé aðili heimilisfastur í samningsríki sem ber réttur til þess ávinnings sem samningur þessi veitir skv. a-lið, b-lið, i-lið c-liðar eða d-lið 2. mgr.; eða

ii) A) myndi eiga rétt á ávinningi samkvæmt heildarsamningi um tekjuskatta sem er í gildi milli aðildarríkis Evrópusambandsins eða Evrópska efnahagssvæðisins eða aðila að fríverslunarsamningi Norður-Ameríku eða fríverslunarsamningi Evrópu og þess samningsríkis sem ávinnings samkvæmt samningnum er krafist frá, í samræmi við a-lið, b-lið, i-lið c-liðar eða d-lið 2. mgr., að því tilskildu að innihaldi fyrrnefndur heildarsamningur ekki grein, sem fjallar í heild um takmarkanir sem gilda um ávinning, myndi aðilanum bera réttur til þess ávinnings sem samningur þessi veitir skv. a-lið, b-lið, i-lið c-liðar eða d-lið 2. mgr. ef sá aðili væri aðili heimilisfastur í öðru hvoru samningsríkinu skv. 4. gr. (Heimilisfastur aðili) samnings þessa; og

B) að því er varðar tekjur er um getur í 10. gr. (Arður), 11. gr. (Vextir) eða 12. gr. (Þóknanir), myndi eiga rétt samkvæmt samningnum, er um getur í ii-lið þessa stafliðar, á skatthlutfalli, að því er varðar þann tekjuflokk sem ávinnings er krafist vegna samkvæmt samningi þessum, sem væri að minnsta kosti jafnlágt og það hlutfall sem gildir samkvæmt samningi þessum.

4. a) Aðili heimilisfastur í samningsríki mun eiga rétt á ávinningi sem samningur þessi veitir að því er varðar tekjulið sem kemur frá hinu ríkinu, án tillits til þess hvort sá aðili á rétt á ávinningi skv. 2. og 3. mgr. þessarar greinar eður ei, ef hann stundar virk viðskipti eða starfsemi í fyrrnefnda ríkinu (aðra en starfsemi sem lýtur að því að stunda eða stýra fjárfestingum í þágu aðilans sjálfs, nema starfsemin sé á sviði bankaviðskipta, vátrygginga eða verðbréfaviðskipta sem banki, vátryggingafélag eða löggiltur verðbréfamiðlari stundar), og tekjurnar sem koma frá hinu samningsríkinu verða til í

tengslum við eða eru samfara þeim viðskiptum eða starfsemi og aðilinn uppfyllir sérhver önnur skilyrði fyrir því að hljóta slíkan ávinning.

b) Ef aðili heimilisfastur í samningsríki eða einhver fyrirtæki honum tengd stunda viðskipti eða starfsemi í hinu samningsríkinu, sem skapa tekjulið, gilda ákvæði a-liðar þessarar málsgreinar því aðeins um þann tekjulið að viðskiptin eða starfsemin í síðarnefnda ríkinu sé umtalsverð með hliðsjón af viðskiptum eða starfsemi í fyrrnefnda ríkinu. Ákvörðun um hvort viðskipti eða starfsemi sé umtalsverð að því er þessa málsgrein varðar skal byggð á öllum staðreyndum og aðstæðum.

c) Þegar ákvarða skal hvort aðili „stundi virk viðskipti eða starfsemi" í samningsríki skv. a-lið þessarar málsgreinar skal litið svo á að starfsemi, sem fer fram á vegum sameignarfélags sem sá aðili á aðild að, og starfsemi á vegum aðila, sem eru tengdir fyrrnefndum aðila, fari fram á vegum þess aðila. Aðili telst vera tengdur öðrum aðila ef annar á að minnsta kosti helming raunverulegs hlutar í hinum (eða, ef um félag er að ræða, fer með að minnsta kosti helming heildaratkvæða og á að minnsta kosti helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegs hlutar í því) eða annar aðili á, beint eða óbeint, að minnsta kosti helming raunverulegrar eignarhlutdeildar (eða, ef um félag er að ræða, fer með að minnsta kosti helming heildaratkvæða og á að minnsta kosti helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegrar eignarhlutdeildar í því) í hverjum og einum aðila. Aðili skal í öllum tilvikum talinn tengdur öðrum aðila ef, að teknu tilliti til allra staðreynda og aðstæðna er máli skipta, annar hefur yfirráð yfir hinum eða báðir lúta yfirráðum sama eða sömu aðila.

5. Þegar fyrirtæki í samningsríki fær tekjur frá hinu samningsríkinu og rekja má þær tekjur til fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtækið hefur í lögsögu þriðja ríkis, munu, þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar, þær skattaívilnanir sem annars myndu gilda samkvæmt hinum ákvæðum samningsins ekki gilda um neinn tekjulið ef samanlagður skattur, sem er greiddur í raun og veru af slíkum tekjum í fyrrnefnda ríkinu og í lögsögu þriðja ríkis, er undir 60 hundraðshlutum þess skatts sem skylt hefði verið að greiða í fyrrnefnda ríkinu hefði fyrirtækið aflað teknanna í því ríki og þær ekki verið raktar til fastrar atvinnustöðvar í lögsögu þriðja ríkis. Allur arður, vextir eða þóknanir, sem ákvæði þessarar málsgreinar gilda um, skulu skattskyldar í hlutfalli sem er ekki hærra en 15 hundraðshlutar af vergri fjárhæð þeirra. Allar aðrar tekjur, sem ákvæði þessarar málsgreinar gilda um, munu skattskyldar samkvæmt ákvæðum landslaga síðarnefnda samningsríkisins, þrátt fyrir önnur ákvæði samningsins. Ákvæði þessarar málsgreinar gilda ekki ef:

a) þegar um ræðir þóknanir, tekið er við þóknunum sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af óáþreifanlegri eign sem fasta atvinnustöðin sjálf framleiðir eða þróar; eða

b) þegar um ræðir allar aðrar tekjur, þær tekjur, sem koma frá síðarnefnda samningsríkinu, verða til vegna tengsla við eða eru samfara virkum viðskiptum eða starfsemi hinnar föstu atvinnustöðvar í lögsögu þriðja ríkis (annarri en starfsemi sem lýtur að því að stunda, stýra eða einfaldlega halda utan um fjárfestingar í þágu aðilans sjálfs, nema

starfsemin sé á sviði bankaviðskipta eða verðbréfaviðskipta sem banki eða löggiltur verðbréfamiðlari stundar).

6. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar og ef félag sem er aðili heimilisfastur í samningsríki, eða félag sem stjórnar slíku félagi beint eða óbeint, á útistandandi flokk hlutabréfa

a) sem er bundinn skilmálum eða annarri tilhögun sem veitir handhöfum hans hlutdeild í tekjum félagsins sem koma frá hinu samningsríkinu og eru hærri en sá hlutur sem fyrrnefndir handhafar myndu fá án slíkra skilmála eða tilhögunar („ósamsvarandi hluti teknanna"), og

b) helmingur hans eða meira er í eigu aðila sem ber ekki réttur til ávinnings skv. 2. mgr. þessarar greinar,

skal ávinningur, sem samningur þessi veitir, ekki gilda um hinn ósamsvarandi hluta teknanna.

7. Aðila heimilisföstum í samningsríki sem ber ekki réttur til ávinnings samkvæmt framangreindum málsgreinum þessarar greinar skal engu að síður veittur ávinningur samkvæmt samningnum komist bært stjórnvald í hinu samningsríkinu að þeirri niðurstöðu að eitt af meginmarkmiðum með stofnun, kaupum eða viðhaldi slíks aðila og rekstri hans hafi ekki verið að öðlast ávinning samkvæmt samningnum. Bært stjórnvald í síðarnefnda samningsríkinu skal eiga samráð við bært stjórnvald í fyrrnefnda ríkinu áður en það neitar aðila um ávinning samkvæmt samningnum, eins og mælt er fyrir um í þessari málsgrein.

8. a) Hugtakið „meginflokkur hlutabréfa" merkir í þessari grein almenna eða algenga hluti í félagi, að því tilskildu að meirihluti atkvæðamagns í félaginu og verðmætis þess sé að baki slíkum flokki hluta. Ef meirihluti heildaratkvæðamagns í félaginu og verðmætis þess er ekki að baki neinum einum flokki almennra eða algengra hlutabréfa er „meginflokkur hlutabréfa" sá flokkur eða flokkar sem samanlagt hafa að baki sér meirihluta heildaratkvæðamagns í félaginu og verðmætis þess;

b) Að því er þessa grein varðar merkir hugtakið „viðurkennd kauphöll":

i) NASDAQ-netið í eigu Landssamtaka verðbréfasala (National Association of Securities Dealers, Inc.) og sérhverja kauphöll sem er skráð hjá Verðabréfa- og kaupþingsnefnd Bandaríkjanna (U.S. Securities and Exchange Commission) sem innlend verðbréfamiðlun samkvæmt bandarísku verðbréfamiðlunarlögunum frá 1934;

ii) Kauphöll Íslands;

iii) kauphallirnar í Amsterdam, Brussel, Kaupmannahöfn, Frankfurt, Hamborg, Helsinki, London, Ósló, París, Stokkhólmi, Sydney, Tókýó og Tórontó; og

iv) sérhverja aðra kauphöll sem bær stjórnvöld í báðum samningsríkjunum samþykkja.

c) Að því er þessa grein varðar verður höfuðaðsetur stjórnar félags því aðeins í því ríki þar sem það hefur heimilisfesti að yfirmenn og háttsettir stjórnendur vinni dagleg störf sín í þágu félagsins (þar með talinna dótturfélaga í beinni og óbeinni eigu þess) á sviði stefnumörkunar viðvíkjandi áætlunum, fjármálum og rekstri í ríkari mæli í því ríki en í

nokkru öðru ríki og að starfsliðið vinni dagleg störf sín, sem eru nauðsynleg til þess að undirbúa og taka fyrrnefndar ákvarðanir, í ríkari mæli í því ríki en í nokkru öðru ríki.

22. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Í samræmi við ákvæði og með fyrirvara um takmarkanir löggjafar Bandaríkjanna (eins og henni kann að verða breytt á hverjum tíma án þess þó að meginreglum hennar sé breytt) skulu Bandaríkin heimila að aðilar heimilisfastir í Bandaríkjunum eða ríkisborgarar þess lands geti lagt fram sem frádrátt frá tekjuskatti í Bandaríkjunum:

a) tekjuskatt sem er greiddur Íslandi eða rennur til Íslands í nafni fyrrnefnds ríkisborgara eða heimilisfasts aðila; og

b) tekjuskatt, sem greiðandinn greiðir Íslandi eða rennur til Íslands í hans nafni, af þeim hagnaði sem arðurinn er greiddur af, ef um ræðir bandarískt félag sem á að minnsta kosti 10 hundraðshluta af hlutabréfum með atkvæðisrétti í félagi sem er heimilisfast á Íslandi og bandaríska félagið fær arð frá.

Að því er varðar þessa málsgrein teljast skattar, er um getur í a-lið 3. mgr. og 4. mgr. 2. gr. (Skattar sem samningurinn tekur til), tekjuskattar.

2. Að því er varðar beitingu 1. mgr. þessarar greinar:

a) með fyrirvara um b-lið þessarar málsgreinar, telst liður vergra tekna, eins og kveðið er á um í bandarískum lögum, þ.e. tekna sem aðili heimilisfastur í Bandaríkjunum fær og er heimilt að skattleggja á Íslandi samkvæmt samningi þessum, vera tekjur upprunnar á Íslandi;

b) telst hagnaður, sem maður hlaut meðan hann var heimilisfastur í Bandaríkjunum og Bandaríkin skattleggja samkvæmt samningnum og sem kann einnig að vera skattlagður á Íslandi á grundvelli 5. mgr. 13. gr. (Söluhagnaður af eignum) einvörðungu, samt sem áður hagnaður upprunninn í Bandaríkjunum.

3. Í tilviki Íslands skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:

a) hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur sem má skattleggja í Bandaríkjunum samkvæmt ákvæðum samnings þessa, skal Ísland heimila að fjárhæð þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í Bandaríkjunum sé dregin frá tekjuskatti þess aðila;

b) slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, reiknaður fyrir frádráttinn, sem lagður er á þær tekjur sem skattleggja má í Bandaríkjunum;

c) hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur, sem skulu einungis skattlagðar í Bandaríkjunum samkvæmt ákvæðum samnings þessa, getur Ísland fellt þær tekjur inn í skattstofn en skal heimila að sá hluti tekjuskattsins sem rekja má til þeirra tekna sem koma frá Bandaríkjunum sé dreginn frá tekjuskatti.

Að því er varðar þessa málsgrein teljast bandarískir skattar, er um getur í b-lið 3. mgr. og 4. mgr. 2. gr. (Skattar sem samningurinn tekur til), tekjuskattar og skal leyfilegt að draga þá frá íslenskum tekjuskatti.

4. Ef bandarískur ríkisborgari er heimilisfastur á Íslandi:

a) skal Ísland heimila, að því er varðar tekjuliði sem eru undanþegnir skatti í Bandaríkjunum samkvæmt ákvæðum samnings þessa eða sem lækkað skattahlutfall í Bandaríkjunum gildir um þegar aðili heimilisfastur á Íslandi, sem er ekki bandarískur ríkisborgari, aflar þeirra, að hægt sé að leggja fram sem frádrátt frá skatti á Íslandi einungis greidda skatta, ef um þá er að ræða, sem Bandaríkin geta lagt á samkvæmt ákvæðum samnings þessa, aðra en skatta sem heimilt er að leggja á einungis sakir ríkisfangs samkvæmt fyrirvara 4. mgr. 1. gr. (Almennt gildissvið);

b) skulu Bandaríkin heimila, í því skyni að reikna bandarískan skatt á þá tekjuliði er um getur í a-lið, að hægt sé að leggja fram sem frádrátt frá skatti í Bandaríkjunum tekjuskatt sem er greiddur á Íslandi, að frádregnum þeim afslætti er um getur í a-lið; sá afsláttur, sem þannig er heimilaður, skal ekki rýra þann hluta bandarískra skattsins sem hægt er að leggja fram sem frádrátt frá íslenska skattinum skv. a-lið; og

c) skulu tekjuliðir, er um getur í a-lið, í þeim einbera tilgangi að aflétta tvísköttun í Bandaríkjunum skv. b-lið, taldir upprunnir á Íslandi að því marki sem nauðsynlegt er til þess að komast hjá tvísköttun slíkra tekna skv. b-lið.

23. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, sérstaklega að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. (Almennt gildissvið) gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru hvorki heimilisfastir í öðru né báðum samningsríkjunum. Bandarískir ríkisborgarar, sem eru skattskyldir um heim allan, eru samt sem áður, að því er skattlagningu í Bandaríkjunum varðar, ekki í sömu aðstæðum og íslenskir ríkisborgarar sem eru ekki heimilisfastir í Bandaríkjunum.

2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, þær skattaívilnanir og skattalækkanir vegna borgaralegrar stöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

3. Vextir, þóknanir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þær verið greiddar aðila heimilisföstum í fyrrnefnda

ríkinu, nema ákvæði 1. mgr. 9. gr. (Tengd fyrirtæki), 4. mgr. 11. gr. (Vextir) eða 6. mgr. 12. gr. (Þóknanir) eigi við. Á sama hátt skulu hvers konar skuldir fyrirtækis í samningsríki við aðila heimilisfastan í hinu samningsríkinu vera frádráttarbærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila heimilisfastan í fyrrnefnda ríkinu.

4. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar, sem eru heimilisföst í fyrrnefnda ríkinu, sæta eða unnt er að láta þau sæta.

5. Þessa grein skal ekki skýra þannig að hindri samningsríki í því að leggja á skatt eins og lýst er í 8. mgr. 10. gr. (Arður).

6. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. (Skattar sem samningurinn tekur til) skulu ákvæði þessarar greinar gilda um hvers konar skatta, hvaða nafni sem þeir nefnast, sem lagðir eru á af samningsríki eða sjálfsstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess.

24. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um og óháð þeim tímamörkum sem mælt er fyrir um í þeim lögum til þess að setja fram kröfur um endurgreiðslu, lagt málið fyrir bært stjórnvald í hvoru ríkinu sem er.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist, en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt, skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komast hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímamörkum eða annars konar takmörkun á málsmeðferð sem í gildi er samkvæmt landslögum samningsríkjanna.

3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu leitast við að leysa með gagnkvæmu samkomulagi sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta einkum komið sér saman um:

a) að sömu tekjur, frádráttur, afsláttur eða framlag fyrirtækis í samningsríki verði rakið til fastrar atvinnustöðvar þess sem er staðsett í hinu samningsríkinu;

b) sömu skiptingu tekna, frádráttar, afsláttar eða framlaga milli aðila;

c) sömu lýsingu tiltekinna tekjuliða, meðal annars sömu lýsingu á tekjum sem samkvæmt skattalöggjöf annars samningsríkisins er líkt við tekjur af hlutabréfum og farið er með sem ólíkan tekjuflokk í hinu ríkinu;

d) sömu lýsingu á aðilum;

e) að beita upprunareglum á sama hátt með tilliti til tiltekinna tekjuliða;

f) almenna merkingu hugtaks; og

g) beitingu ákvæða landslaga um viðurlög, sektir og vexti með þeim hætti að samrýmist markmiðum samningsins.

Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.

4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.

25. gr.

Upplýsingaskipti og stjórnsýsluaðstoð.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem máli skipta fyrir framkvæmd ákvæða samnings þessa eða landslaga varðandi skatta, hverju nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin leggja á, að því leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við samninginn, þar með taldar upplýsingar um álagningu eða innheimtu, fullnustu eða saksókn viðvíkjandi sköttum sem samningurinn tekur til eða um ákvarðanir í kærumálum vegna slíkra skatta. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki við 1. mgr. 1. gr. (Almennt gildissvið) og 2. gr. (Skattar sem samningurinn tekur til). Með allar upplýsingar, sem samningsríki tekur við, skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess ríkis, og skulu þær eingöngu afhentar aðilum eða stjórnvöldum (þar með taldir dómstólar og stjórnsýsluaðilar) sem hafa með höndum álagningu, innheimtu eða stjórnsýslu viðvíkjandi þeim sköttum sem um getur hér að framan eða fullnustu- eða ákæruvald varðandi þá skatta eða úrskurði um kærur vegna þeirra skatta eða hafa eftirlit með þessum þáttum. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

2. Ef samningsríki fer fram á upplýsingar samkvæmt þessari grein skal hitt samningsríkið afla þeirra með sama hætti og að sama marki og væri skattheimta fyrrnefnda ríkisins þess eigin og væri það sjálft að leggja skattinn á, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið kunni ekki á þeim tíma að þarfnast fyrrnefndra upplýsinga vegna eigin skattheimtu.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi þá skyldu á samningsríki:

a) að framkvæma stjórnsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;

b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða almennum stjórnsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;

c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðiþekkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (ordre public) ef þær væru gerðar opinberar.

4. Ef bær stjórnvöld samningsríkis óska þess sérstaklega skulu bær stjórnvöld í hinu samningsríkinu veita upplýsingar samkvæmt þessari grein í formi vitnisburðar og staðfestra endurrita óbreyttra frumskjala (m.a. bókhalds, greina, yfirlýsinga, skýrslna, greinargerða og ritverka), að því marki sem unnt er að afla slíks vitnisburðar og skjala samkvæmt lögum og stjórnsýsluvenjum síðarnefnda ríkisins að því er varðar skatta þess sjálfs.

5. Hvort samningsríki um sig skal leitast við að innheimta fyrir hönd hins samningsríkisins fjárhæðir eftir því sem kann að vera nauðsynlegt í því skyni að tryggja að eftirgjöf samkvæmt samningnum á skatti, sem síðarnefnda ríkið leggur á, renni ekki til aðila sem ekki á rétt á slíkri undanþágu. Ákvæði þessarar málsgreinar skylda hvorugt samningsríkjanna til þess að grípa til stjórnsýsluráðstafana sem færu í bága við fullveldi þess, öryggi eða almannareglu.

6. Bært stjórnvald í samningsríki, sem hyggst senda embættismenn sína til hins samningsríkisins til þess að taka viðtöl við menn og skoða bókhald og skýrslur með samþykki þeirra aðila sem rannsókn beinist að, skal tilkynna bæru stjórnvaldi í hinu samningsríkinu um þau áform.

26. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisskrifstofa.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisskrifstofa njóta samkvæmt almennum reglum þjóðaréttar eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi er háður fullgildingu í samræmi við gildandi málsmeðferð hvors samningsríkis um sig. Samningsríkin skulu skriflega tilkynna hvort öðru eftir diplómatískum leiðum þegar gildandi málsmeðferð hvors um sig er lokið.

2. Samningurinn öðlast gildi þann dag sem seinni tilkynningin sem vísað er til í 1. mgr. er dagsett og koma ákvæði hans til framkvæmda í báðum samningsríkjunum:

a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi;

b) að því er varðar aðra skatta, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem byrjar 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar samningurinn öðlast gildi.

3. Samningnum milli lýðveldisins Íslands og Bandaríkja Norður-Ameríku til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, sem var undirritaður 7. maí 1975 („fyrri samningurinn"), skal ekki lengur beitt að því er varðar sérhvern skatt frá þeim degi þegar samningi þessum er beitt að því er þann skatt varðar skv. 2. mgr. þessarar greinar. Hefði aðila, sem á rétt á ávinningi samkvæmt fyrri samningnum, borið réttur til meiri ávinnings samkvæmt honum en samningi þessum skal fyrri samningnum, að vali fyrrnefnds aðila, þrátt fyrir málsliðinn hér að framan, áfram beitt í heild sinni að því er þann aðila varðar í 12 mánuði frá þeim degi þegar ákvæðum samnings þessa myndi annars hafa verið beitt skv. 2. mgr. þessarar greinar. Fyrri samningnum skal slitið þann dag þegar honum er beitt í síðasta sinn að því er varðar skatta í samræmi við framangreind ákvæði þessarar málsgreinar.

4. Þrátt fyrir gildistöku samnings þessa skal maður, sem á rétt á ávinningi skv. 21. gr. (Kennarar) fyrri samningsins þegar samningur þessi öðlast gildi, eiga áfram rétt á þeim ávinningi uns maðurinn myndi ekki lengur eiga rétt á ávinningi hefði fyrri samningurinn gilt áfram.

28. gr.

Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda þar til samningsríki segir honum upp. Hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp, eftir diplómatískum leiðum, með skriflegri tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok almanaksárs. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í samningsríkjunum:

a) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, vegna tekna sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent;

b) að því er varðar aðra skatta, vegna skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er afhent.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í Washington hinn 23. október 2007 á ensku og íslensku og eru báðir textar jafngildir.

FYRIR HÖND RÍKISSTJÓRNAR BANDARÍKJA NORÐUR-AMERÍKU:

Robert M. Kimmitt

FYRIR HÖND RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS

Bókun.

Við undirritun samningsins milli ríkisstjórnar Bandaríkja Norður-Ameríku og ríkisstjórnar Íslands til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi viðbótarákvæði sem skulu vera óaðskiljanlegur hluti fyrrnefnds samnings.

1. Að því er varðar 3. gr. (Almennar skilgreiningar)
Eftirfarandi telst uppfylla kröfur l-liðar 1. mgr.:

a) Á Íslandi: sérhver lífeyrissjóður eða lífeyriskerfi, sem er viðurkennt samkvæmt lögum um lífeyri eða lífeyriskerfi, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem stofnað er samkvæmt lögum sem eru samþykkt eftir undirritun samningsins.

b) Í Bandaríkjunum: viðurkennd kerfi skv. lið 401(a) í lögum um tekjur ríkisins af skattheimtu, einkaeftirlaunakerfi (þar með talin einkaeftirlaunakerfi sem eru hluti af einfölduðu lífeyriskerfi starfsmanna sem uppfyllir skilyrði liðar 408(k), einkaeftirlaunareikningar, lífeyrisgreiðslur einkaeftirlauna, reikningar skv. lið 408(p) og einkaeftirlaunareikningar kenndir við Roth (Roth IRA) skv. lið 408A), opinber kerfi skv. lið 457(g), viðurkennd greiðslukerfi skv. lið 403(a) og kerfi skv. lið 403(b) eða önnur kerfi, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem verða til samkvæmt lögum sem eru samþykkt eftir undirritun samningsins.

2. Að því er varðar 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri)
Meginreglur viðmiðunarreglna Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) gilda með lögjöfnun um ákvörðun hagnaðar sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar. Af því leiðir að heimilt er að beita sérhverri aðferð sem þar er lýst, þar með taldar aðferðir sem taka til hagnaðar, til þess að ákvarða tekjur fastrar atvinnustöðvar, svo fremi að þeim aðferðum er beitt samkvæmt viðmiðunarreglunum.

3. Ákvæði 7. gr. (Hagnaður af atvinnurekstri) og 23. gr. (Bann við mismunun) koma hvorki í veg fyrir að Ísland geti áfram skattlagt fastar atvinnustöðvar bandarískra vátryggingafélaga í samræmi við ákvæði 3. liðar 2. mgr. 70. gr. íslensku skattalaganna né að Bandaríkin skattleggi áfram fastar atvinnustöðvar íslenskra vátryggingafélaga í samræmi við lið 842(b) í lögum um tekjur ríkisins af skattheimtu.

4. Að því er varðar 8. og 9. mgr. 10. gr. (Arður)
Meginreglan „fjárhæð jafngild arði", eins og hún birtist í bandarískum lögum, þjónar þeim tilgangi að námunda þann hluta þeirra tekna, er um getur í 7. mgr. 10. gr., sem jafnast á við þá

fjárhæð sem myndi verða úthlutað sem arði ef slíkra tekna væri aflað af dótturfélagi sem er stofnað sem lögaðili í Bandaríkjunum. Fjárhæð jafngild arði, að því er varðar erlent hlutafélag, er, fyrir hvert ár, jafnhá þeim tekjum eftir skatta sem rekja má til: i) tekna hins erlenda hlutafélags sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar í Bandaríkjunum, ii) tekna þess af fasteign í Bandaríkjunum sem eru skattlagðar á hreinum grunni skv. 6. gr. (Tekjur af fasteign) og iii) hagnaðar þess af hlut í fasteign sem er skattlagður í Bandaríkjunum skv. 1. mgr. 13. gr. (Söluhagnaður af eignum), sem lækkar af völdum aukningar nettófjárfestinga erlenda hlutafélagsins í bandarískum eignum eða hækkar af völdum minni nettófjárfestinga erlenda hlutafélagsins í bandarískum eignum.

5. Að því er varðar 16. gr. (Listamenn og íþróttamenn)
Ekkert kemur í veg fyrir að samningsríki dragi skatt af slíkum greiðslum samkvæmt landslögum. Ef aðeins er hins vegar heimilt að skattleggja slíkt endurgjald eða tekjur í hinu samningsríkinu samkvæmt ákvæðum þessarar greinar skal fyrrnefnda samningsríkið endurgreiða skattinn, sem þannig er af dreginn, komi fram krafa þar um sem lögð er fram með tilhlýðilegum hætti. Slíka kröfu skal leggja fram hjá skattayfirvöldum, sem hafa innheimt hinn afdregna skatt, innan fimm ára frá lokum þess almanaksárs þegar skatturinn var af dreginn.

6. Að því er varðar 21. gr. (Takmarkanir sem gilda um ávinning)
Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu eiga samráð sín á milli í því skyni að koma því til leiðar að ákvæðum þessarar greinar verði beitt með þeim hætti sem bæði ríkin geta sætt sig við. Bær stjórnvöld skulu, í samræmi við ákvæði 25. gr. (Upplýsingaskipti og stjórnsýsluaðstoð), skiptast á nauðsynlegum upplýsingum til þess að ákvæði þessarar greinar geti komið til framkvæmda.

7. Að því er varðar 25. gr. (Upplýsingaskipti og stjórnsýsluaðstoð)
Valdheimildir bærs stjórnvalds hvors samningsríkis um sig til þess að afla sér upplýsinga fela m.a. í sér heimildir til þess að afla sér upplýsinga, sem fjármálastofnanir, tilnefndir aðilar eða umboðs- eða fjárvörsluaðilar búa yfir (að undanskildum upplýsingum sem myndu opinbera trúnaðarsamskipti milli skjólstæðings og lögmanns, lögfræðilegs ráðgjafa eða annars lögfræðilegs fulltrúa, leiti skjólstæðingur eftir lögfræðiráðgjöf), og upplýsinga um eignarhald lögaðila og það að bært stjórnvald hvors samningsríkis um sig geti miðlað slíkum upplýsingum samkvæmt ákvæðum greinarinnar.

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað bókun þessa.

Gjört í tvíriti í Washington hinn 23. október 2007 á ensku og íslensku og eru báðir textar jafngildir.

FYRIR HÖND RÍKISSTJÓRNAR BANDARÍKJA NORÐUR-AMERÍKU:

Robert M. Kimmitt

FYRIR HÖND RÍKISSTJÓRNAR ÍSLANDS: